

عنوان مقاله:

روابط فرآتلاتنتیکی در مذاکرات هسته ای ایران و ۵+۱

محل انتشار:

فصلنامه روابط خارجی، دوره 9، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

علی صباغیان - استادیار گروه مطالعات منطقه ای دانشگاه تهران، تهران، ایران

مهدی احمدیگی - دانشجوی دکتری مطالعات منطقه ای (مطالعات اروپا) دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مسئله اصلی در این مقاله، تبیین نقش روابط فرآتلاتنتیکی در حصول توافق هسته ای موسوم به برجام، میان جمهوری اسلامی ایران و گروه ۵+۱ بوده است. در این راستا، سؤال اصلی این است که «روابط فرآتلاتنتیکی، چرا و چگونه بر نقش اتحادیه اروپا در مذاکرات هسته ای ایران و ۵+۱ تاثیر گذاشت؟». فرضیه اصلی مقاله، عبارت است از «اشتراکات تمدنی دو سوی آتلاتنتیک، به همراه برتری وزن راهبردی ایالات متحده نسبت به اتحادیه اروپا از ابتدای فرایند شکل گیری همگرایی اروپایی و نیز روندهای جهانی قرن ۲۱ که منجر به بعضی تغییرات در راهبردهای بین المللی و منطقه ای امریکا، از جمله چرخش ایالات متحده به سوی آسیا شده است؛ اتحادیه اروپا را به سمت اتخاذ رویکردی مرکب از «موازنه گری» و «دنباله روی» در قبال ایالات متحده پیش برده است». این رویکرد ترکیبی در مذاکرات هسته ای منجر به برجام، در قالب ایفای نقش اتحادیه اروپا براساس دو کارویژه ایجاد «تسهیل» و «توازن» متبلور شد. در این مقاله پس از بیان چهارچوب نظری (نئورئالیسم) به بررسی شاخص های اصلی روابط فرآتلاتنتیکی و نیز تاثیر روندهای جهانی قرن ۲۱ بر این روابط با ایجاد شاخصی اکتسابی برای آن، همچون چرخش ایالات متحده به سوی آسیا پرداختیم. در بخش پایانی مقاله، به تبیین چگونگی تاثیرگذاری روابط فرآتلاتنتیکی براساس این شاخص ها بر روند و نتایج مذاکرات هسته ای پرداختیم و دیدیم که این رویکرد در دوران پسابرجام و با روی کار آمدن دولت جدید امریکا، با دادن وزن بیشتر به موازنه گری نسبت به دنباله روی، ادامه یافته و احتمالاً خواهد یافت. روش پژوهش در این مقاله، «توصیفی- تحلیلی» است و برای گردآوری اطلاعات نیز عمدتاً از روش کتابخانه ای استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

روابط فرآتلاتنتیکی، موازنه گری، دنباله روی، چرخش به سوی آسیا، برجام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1291657>

